

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae

Charlas, Antoine

Leodii, 1684

Capvt I. Cur nomen libertatis Ecclesiae Gallicanae plerisque odiosum, aut certè suspectum sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38227

DE NATURA OMNINO ANTIQVA ET
CAPUT PRIMUM.

*Cur nomen libertatis Ecclesie Gallicanae plerisque odio-
sum, aut certe suspectum sit.*

1. Olim libertatis nomine nihil poterat audiri iucun-
dius, cum tyrannidem, servitutem, & necessita-
tem, quibus nihil potest excogitari gravius & magis exo-
sum, à cogitatione arceret. Verum quia eo abuti cœperunt
quotquot in Rempublicam, in Principes, & in Ecclesiam ip-
sam rebellant, ac legitimæ obedientiæ jugum excussuri,
libertatem tueri velle se obtulerunt; suspectum ita evasit,
ut perduellionis ferè semper metum ingerat legitimis Pot-
estatibus.

2. Auget hujus nominis invidiam, cum à Gallis ad signi-
ficandas suas immunitates abhibetur, quod aut nunquam, aut
ferè nunquam allegatur Ecclesie Gallicanae libertas, nisi ad-
versus summum Pontificem: quasi supremæ Ecclesie Pastor,
& Pater amantissimus, Tyranni loco à Christianissima illa
gente haberetur. Quamobrem plurimi Ecclesiam Gallica-
nam à Romana, non ut membrum à capite, aut partem à
toto, sed sicut Congregationem à Congregatione, & Rem-
publicam à Republica, sese hoc nomine discernere velle ve-
riti sunt.

3. Equidem fatendum est Authores quosdam illius Regni
maximum odium suis libertatibus conciliasse, dum hoc no-
mine immanes abusus decorarunt. Sed absit, ut illorum Au-
torum, aut error, aut temeritas universæ Gallie adscribatur,
cum non defuerint etiam in illo Regno tum Antistites, tum
privati Doctores, qui hanc à se invidiam depulerint, damna-
tis publicè illarum libertatum abusibus.

4. Edita sunt Parisiis anno 1639. duo volumina, in qui-
bus præclaro libertatum Ecclesiasticarum titulo donati fue-
rant usus quamplurimi Ecclesiasticæ libertati infensissimi: sed
ecce quomodo excepta sunt ab Episcopis 19. tunc in illa ur-
be versantibus, & curâ Eminentissimi Cardinalis Richelii

4 DE NATVRA, ORIGINE, AC PROGRESSV,
congregatis : ecce quod de illis voluminibus iudicium tulerunt in epistola, quam ea de re ad cæteros scripserunt Galliæ Antistites, quæque in secundo volumine Actorum Cleri Gallicani ultimæ editionis refertur. In hac Alma Regni sede, inquit, paucis ab hinc diebus, nullo palam Autore, nullâ publicâ edendi facultate typis mandata sunt duo volumina vulgari idiomate, quorum uni titulus est : TRAITTE' DES DROITS ET LIBERTEZ DE L'EGLISE GALLICANE, 1639. Alteri verò: PREVVES DES LIBERTEZ DE L'EGLISE GALLICANE, 1639. quæ haud dubiè furtivo cursu non ad vestras modo Dioceses, sed ad cæteras etiam Nationes destinantur grassatura. Non enim hæreses, & schismatis, ac talium operum promotor, & artifex Dæmon ejusmodi faces accendit, nisi ut spargat. Quibus potuissent verbis opera illa acriùs perstringere. Prælati illi scientiâ, pietate, ac zelo Pastoralis per totam Galliam celeberrimi, quam ut eâ Dæmoni hærescos, & schismatis auctori tribuerent, aut aperiùs declarare, quam esset alienus illorum animus à probandis omnibus illis, quæ sub nomine libertatum Ecclesiæ Gallicanæ venditantur, quam cum subiungunt, inter falsas & hæreticas quas detestamur, ECCLESIAE GALLICANÆ ADSRIPTAS SERVITVTES potius, quàm LIBERTATES, vera quædam, & gloriosissimi Regis nostri iura, & Gallicanæ Ecclesiæ privilegia exposuit.

5. Non Episcoporum tantum fuit is sensus, & affectus, sanctius Regis Christianissimi Consistorium decreto interdixit librorum istorum commercio. Scriptores quoque privati veritatis, & Religionis amantiore, ubi opportunum fuit, suam sententiam deprompserunt circa ejusmodi abusus libertatis nomine obiectos. Nunc servitus, & oppressio (Ecclesiæ Gallicanæ) falsis, ementitissq; libertatis, & privilegiorum nominibus solet per antiphrasim exprimi. His verbis conqueritur adversus Ecclesiasticæ jurisdictionis depressionem Cabassutius, notitia Concil. cap. 69. primæ edit; & cap. 71. alterius.

6. Alia est hujus nominis invidiæ causa, quòd scilicet inter Gallos ipsos non satis constat, quæ sit natura, quæ species, quæ justitia libertatum Ecclesiæ Gallicanæ, ut in istius tractatus decursu videbitur. Jacobus Leschasserius in Senatu Parisiensi Patronus opusculum scripsit, quod refertur in primo prædictorum voluminum contra exigentes, ut Judices Francia, quæ, & quot sint libertates Ecclesiæ Gallicanæ exponant, enumerentque, nec

non à qua emanaverint auctoritate assignent. Atque omnis ejus oratio eò spectat, ut Gallos probet ad respondendum hujusmodi quaestionibus non teneri. Itaque concludit: Illi ergo, qui petunt, ut singulatim enumerentur hujus Regni libertates, vel Decreta hic recepta, vel usus & consuetudines nostra circa politiam Ecclesiasticam, velut fontes, & auctoritas, à quibus haec jura emanaverint assignentur, non alia possent ratione inculentius demonstrare omnimodam circa jura illa de quibus loquuntur inscitiam, quam in proponendis hujusmodi quaestionibus. Quis audito hoc sermone non suspicetur, libertates, aut nullas, aut incertas, aut injustas esse, quas qui defendere aggreditur, aut non potest, aut non audet recensere, nec à quo fonte, à qua auctoritate profectæ sint, explicare?

7. Ipsam quidem libertatum definitionem tum ipse Leschassierius, tum alii tradiderunt: sed vix ullum reperias, qui inter libertates Ecclesiae Gallicanae capita quamplurima non annumeret, illarum definitioni parum consentanea, vel etiam omninò adversa.

8. Quid igitur mirum si libertates istæ malè audiant, quas exteri non intelligunt, Galli non satis explanant, aliqui adhibent ad excusandos pessimos, & cum vera libertate Ecclesiastica pugnantes abusus.

C A P U T I I.

Quid Ecclesiae Gallicanae, quidque libertatis Ecclesiasticae nominibus designetur.

1. **Q**uamvis Ecclesia, quæ dictio Græca est, evocationem, seu congregationem tantum significet, ex sua etymologia, tamen ad plurima, eaque valde diversa designanda usurpatur in sacris Scripturis, & Catholicorum Doctorum libris. Præcipua quidem hujus nominis significatio ad Ecclesiam Catholicam pertinet, quam sic describit Bellarminus tom. 2. controv. lib. 3. cap. 2. ut sit *carus hominum ejusdem Christiana fidei professione, & eorundem Sacramentorum communione colligatorum, sub regimine legitimorum Pastorum, ac præcipuè unius Christi in terris Vicarii Romani Pontificis.*